

РЕШЕНИЕ

№ 2919

гр. София, 30.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 31.01.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7600** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Министерство на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/, представлявано от Министъра на регионалното развитие и благоустройството, чрез процесуален представител ст. юрк. А., против Решение № 238/11.06.2018г. на Трети специализиран заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация /КЗД, Комисията/, в частта с която е прието, че разпоредбите на чл.39, ал.2, т.3 и 4 от Наредба №4 от 14.09.2004г., издадена от министъра на МРРБ поставят в по-неблагоприятно положение живущите в Етажна собственост на [улица], [населено място], потребители на ВиК услуги, както и всички други потребители на услугата, обитаващи сгради в режим на етажна собственост, които имат по-висок размер на месечно потребление на питейна вода, отчетено от индивидуалните им водомери, спрямо потребителите на услугата, с по-нисък размер на месечно потребление, отчетено от индивидуалните им водомери, чрез привидно неутрална разпоредба, което представлява непряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 във вр. с чл.37 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./ и в частта, с която, на основание чл.76 от ЗЗДискр. се предписва на министъра на регионалното развитие и благоустройството да промени разпоредбата на чл.39, ал.2, т.3 и т.4 от Наредбата, която създава предпоставки за дискриминация, по смисъла на чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. и противоречи на принципа на равно третиране на потребителите на ВиК услуги, и създава условия за нарушение на чл.37 на ЗЗДискр., от ВиК операторите под

формата на привидно неутрална разпореда, чрез предлагане и калкулиране на услугата при по-неблагоприятни условия за потребителите с по-висок размер на месечно потребление на питейна вода в сравнение с потребителите с по-нисък размер на месечно потребление.

В жалбата се твърди, че решението, в оспорената част е неправилно, поради факта, че КЗД неправилно е квалифицирал фактите по спора. Твърди се, че КЗД неправилно е извела генерален извод на базата на единичен случай. Жалбоподателят посочва, че отчетените данни по общия водомер на водопроводното отклонение служат за търговско плащане, а отчетите по индивидуалните водомери спомагат разпределението на консумираната вода между отделните потребители, както и че с разписана в Наредба № 4 от 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи (обн., ДВ, бр. 88 от 2004 г., изм., ДВ, бр. 93 от 2004 г.) /Наредбата/ е предвидена възможност управителят или председателят на Управителния съвет на етажната собственост /ЕС/ или друг потребител, упълномощен от общото събрание на етажната собственост, с когото операторът сключва договор да прави разпределението на разход общо потребление, съгласно чл. 32, ал. 9 от Наредбата. Жалбоподателят посочва, че всеки потребител, сключва договор с ВиК оператор, който договор представлява договор сключен при действието на Общи условия, според които „изразходваните количества питейна вода се отчитат по водомера, монтиран на водопроводното отклонение от ВиК оператора“. Разяснява се, че в случай на сграда етажна собственост, това е общият водомер т.е. границата със сградната водопроводна инсталация и точката, до която ВиК операторът има задължението да достави вода съгласно чл. 9, ал. 1 от Общите условия, а сградната водопроводна инсталация - след водомера на сградното водопроводно отклонение, е собственост на потребителя, респективно и поддръжката, използването на инсталацията и изразходването на питейната вода. На това основание загубите, които са в резултат на недостатъци на вътрешната водопроводна инсталация, са за сметка на самите потребители, докато загубите до общия водомер са за сметка на ВиК оператора. Като допълнение се посочва и факта, че съгласно разпоредбата на чл. 30 от Наредбата „Изразходваната вода се отчита по водомера на водопроводното отклонение, а за сгради - етажна собственост - по общия водомер на водопроводното отклонение с точност до 1 м3. Изразходваното количество вода се разпределя между потребителите в сграда - етажна собственост, въз основа на отчетите по индивидуалните им водомери по реда на тази наредба, като в разпределението се включват всички разходи в общите части на сградата и загубите на вода в сградната водопроводна инсталация“. Разпределението на констатираната разлика между отчета на общия водомер и сумата от отчетените индивидуалните водомери се извършва от компютърна програма пропорционално на отчетите по индивидуалните водомери за всеки абонат.

В съдебно заседание жалбоподателят Министерство на регионалното развитие и благоустройството не се представлява.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация не взема становище по жалбата.

Заинтересована страна К. З. Г. – Председател на УС на Етажна собственост не се явява и не се представлява.

Заинтересована страна Управителят на Водоснабдяване и канализация С. З. се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Постъпил е и писмен отговор по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, прие за установено следното:

На 28.05.2015г., с вх. № 16-20-533, К. 3. Г.-председател на Управителния съвет на Етажната собственост, находяща се на [улица] [населено място] е подал жалба до Комисията за защита от дискриминация срещу Министерството на регионалното развитие и благоустройството и [фирма] [населено място], относно дискриминация по защитен признак „лично положение“ съгласно чл.4, ал.1 от Закон за защита от дискриминация.

С Разпореждане № 1045/11.11.2015г. на Председателя на Комисията за защита от дискриминация е образувана преписка с № 446 по описа на Комисията за производство по глава четвърта от ЗЗД по признак „лично положение“. Преписката е разпределена за разглеждане от Трети специализиран заседателен състав. С разпореждането е указана доказателствената тежест на подателя и на ответната страна, както и че страните са длъжни да оказват съдействие на КЗД при събиране на доказателства, както и да представят доказателства, които се намират при тях.

В жалбата пред КЗД Г., в качеството си на управител на ЕС твърди, че през месец февруари 2012г. [фирма] [населено място] монтирало във входа на Етажната собственост общ водомер. Обяснява, че в блока има пет входа и в четири от тях са монтирани общи водомери, а в един не е монтиран такъв. В съседния блок, който бил идентичен с този, в който живее жалбоподателят, намиращ се на [улица] нямало монтирани общи водомери във входовете. Такива не били монтирани и в много други жилищни сгради в [населено място]. Жалбоподателят заявява, че след монтирането на общия водомер в продължение на 3 години се установявали непрекъснато разлики между данните, отчетени по общия водомер на входа и сумата от отчетените количества вода по индивидуалните водомери на домакинствата във входа. Били предприети мерки като: смяна на водомерите с цифрови, внезапни проверки от комисия за изразходвано количество вода към момента на проверката, подмяна на общия водомер, спрял бил достъпът на вода до общите помещения във входа на блока и др. Въпреки предприетите съвместни действия между потребителите и [фирма] [населено място], тази разлика продължавала да съществува и към момента на подаване на жалбата. Такива разлики се констатирали многократно и в другите три входа на блока.

По наблюдения на Г. разликата се дължала вероятно на:1. индивидуалните водомери на абонатите са цифрови, но от различни видове марки, и по този начин съпоставянето на отчетените резултати от тях е невъзможно, 2.входът е включен към хидрофорна инсталация, която повишава налягането на водата, което оказва влияние върху индивидуалните водомери и повишава размера на изразходваното количество вода, 3.изправността на общия водомер на входа, 4.изправността на водопроводната инсталация на входа;5. отчитането на изразходваната вода в куб. м., вместо в литри, което също водело до неточности.

Според жалбоподателя разликите между данните, отчетени по общия водомер на входа и сумата от отчетените количества вода по индивидуалните водомери на домакинствата във входа била начислявана от [фирма] [населено място] към общата сума на изразходваната вода за всеки потребител, като се разпределяла пропорционално на отчетените по индивидуалните водомери количества вода на основание чл.39, ал.2, т.3 и т.4 от Наредба 4/14.09.2004г. При това разпределение,

неоснователно се натоварвали с разход потребителите с по-голямо количество изразходвана вода, вместо разликата да се разпределя по равно, между всички живущи във входа. По тази причина според жалбоподателя [фирма] не предоставяло на всичките свои потребители равни възможности.

Твърди се също, че в някои квартали на града били монтирани индивидуални радиоводомери, а в други отчитането ставало със стрелкови или цифрови водомери, и че общи водомери не били монтирани в целия град. Такива имало само в някои жилищни сгради. По този начин изразходваното количество вода се определяло по различен начин за различните потребители, тъй като там където има общ водомер това количество се отчитало като се взимали показанията на общия и на индивидуалните водомери, съгласно чл. 39, ал. 2 от Наредба 4/14.09.2004г., а там където нямало такъв, се отчитало само въз основа на показанията на индивидуалните водомери на потребителите, съгласно чл.39, ал.7 от Наредба 4 от 14.09.2004г.

К. Г. застъпва и становище, че за разликата, която се получава между данните, отчетени по общия водомер за входа и сумата от отчетените количества вода по индивидуалните водомери на отделните домакинства има вина и операторът - „В и К“, поради което е направил предложение потребителите да не поемат изцяло разликата, а част от нея да остане за сметка на оператора.

Според жалбата Министерството на регионалното развитие и благоустройство с прилагането на Наредба 4/14.09.2004г. не осигурява равенство в третиране на всичките си потребители, при заплащане на разликата съгласно чл.39, ал.2, т.3 и т.4 от същата. Това твърдение е обосновано със следните примери:

Ако потребителите в едно домакинство са двама и изразходват 7 куб.м. вода за 1 месец, а разликата между показанията на общия и на индивидуалните водомери е 37 куб.м. или 23%, съгласно изискванията на Наредба 4/14.09.2004г. това домакинство ще заплати 2 куб.м. от нея / 7 куб.м. x 23% /, а в същото време домакинство с един потребител, който е изразходвал 1 куб.м. вода, при същата разлика в показанията няма да заплати никаква част от тази разлика.

Ако тази разлика се разпредели по равно между потребителите във входа, които са общо 69, то първото домакинство, състоящо се от 2-ма човека ще заплати 1 куб.м. вода / 2 човека x 0,536 куб. м. /, тъй като на потребител във входа се полага по 0,536 м³ / 37 куб.м.: 69 потребители / от разликата. Тогава и второто домакинство ще участва в разпределяне на разликата с 1 куб. м. /1 човек x 0,536 куб.м./.

Според Г. неточностите в разпределянето на разликата се дължат и на това, че показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб.м., а не в литри.

Страните в производството пред КЗД са уведомени за образуваното производство. Проведено е проучване по реда на чл.55 - чл.59 от ЗЗДискр., като били изискани становища, информация и доказателства от жалбоподателя и ответните страни.

В КЗД под вх.№ 90-02-43/09.12.2015г. е получено писменото становище от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. В становището е разяснено отчитането на изразходваната от абонатите вода съгласно чл.30 от Наредба № 4 от 2004г. както следва: по водомера на водопроводното отклонение, като за сгради в режим на етажна собственост това е общия водомер, който е средството за измерване, с което се отчита изразходваното количество вода в сградата, както и уредът, по чиито показания се извършва търговското плащане. Проверката за годността на общия водомер се извършва периодично или след ремонт, съгласно чл.43, ал.2 от Закона за измерванията /ЗИ/. След общия водомер е разположена

сградната водопроводна инсталация, която заедно с апартаментните водомери е собственост на собствениците в сградата. Когато в сградата има повече от едно самостоятелно жилище, постъпилото и изразходвано количество питейна вода, измерено на общия водомер, се разпределя посредством монтираните в жилищата индивидуални водомери, а съгласно чл.11, ал.5 от Наредба № 4 от 2004г. доставката, монтажът, проверката, поддържането и ремонтът на индивидуалните водомери се осигуряват от потребителите. Посочено е, че според разпоредбата на чл.33, ал. 4 от Наредба № 4 от 2004г. (доп. ДВ, бр. 63 от 2012 г., в сила от 17.08.2012 г.) във водоснабдителните системи и инсталации могат да се монтират само типове водомери, одобрени по реда на ЗИ, или с оценено съответствие по реда на Закона за техническите изисквания към продуктите. Изразено е становище, че искането на жалбоподателя за разпределяне на разхода вода за общо потребление, поравно противоречи на чл.34, ал.4, т.4 от Наредба № 4 от 2004г., според който разликата между показанията на общия водомер и сбора от изразходваните количества вода по индивидуалните водомери се разпределя пропорционално на изразходваните от потребителите водни количества.

В становището на МРРБ е посочено и че операторът [фирма] [населено място] е извършил проверка, но не е установил неизправност на общия водомер на входа, който се поддържа от оператора. Отбелязано е също, че взаимоотношенията между потребителите и „ВиК“ оператора се регламентират с обществено известни „Общи условия за предоставяне на „ВиК“ услуги на потребителите“, одобрени с Решение на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, които регулират правата и задълженията между страните.

С вх.№ 16-20-993/10.12.2015 г. в КЗД е получен писмен отговор от инж. Р. Р. - управител на [фирма] [населено място]. В него е изразено становището, че ползването на „ВиК“ услуги е регламентирано в Наредба № 4 от 14.09.2004г. и Общите условия за предоставяне на „ВиК“ услуги на потребителите на [фирма] [населено място], одобрени от ДКЕВР /сега КЕВР/ и публично обявени в пресата и на сайта на дружеството /Общи условия/. За процесния период са били в сила Общите условия за предоставяне на „ВиК“ услуги на потребителите, действали до 27.09.2014 г. и от 27.09.2014 г. новите Общи условия за предоставяне на „ВиК“ услуги на потребителите от „ВиК“ оператор, изготвени от Комисията за енергийно и водно регулиране, публикувани и оповестени от тях и единни за всички „ВиК“ оператори в страната /публикувани са на сайта на дружеството и на КЕВР/. Редът за отчитане на количествата питейна вода и на количествата отведени и пречистени отпадъчни води бил подробно описан в чл. 30, чл. 32 и чл. 39 от цитираната Наредба № 4 и глава трета, раздел втори от Общите условия за предоставяне на „ВиК“ услуги на потребителите от [фирма] [населено място], приети през 2006 год. и новите единни за всички „ВиК“ оператори „Общи условия“, в сила от 27.09.2014 г. Съгласно посочените разпоредби „Изразходваната вода се отчита по водомера на водопроводното отклонение, а за сгради - етажна собственост по общия водомер на водопроводното отклонение. Изразходваното количество вода се разпределя между потребителите в сграда - етажна собственост, въз основа на отчетите по индивидуалните им водомери по реда на тази наредба, като в разпределението се включват всички разходи в общите части на сградата и загубите на вода в сградната водопроводна инсталация“. Разликите между отчетената вода по общия водомер и сбора от индивидуалните водомери на етажната собственост могли да се дължат на

загуби на вода в сградната водопроводна инсталация, като задължението за поддръжка на вътрешната водопроводна инсталация след общия водомер е на етажните собственици /чл. 11 от Наредба № 4/. Посочва се, че в жалбата си Г. визирал 5 причини, които според него водели до наличието на тези големи при тях разлики между показанията на общия водомер и сбора от индивидуалните водомери на етажните собственици:

1. Съгласно чл.33, ал.4 от Наредба № 4 „Във водоснабдителните системи и инсталации могат да се монтират само типове водомери, одобрени по реда на Закона за измерванията“. Щом водомерът е от одобрен тип, независимо дали е цифров или друг и е работещ, то всеки един водомер измерва точното количество преминала вода през него.

2. Х. инсталация служи за повишаването на налягането, за да достига водата до горните етажи, но тя не оказва влияние върху преминалото през водомера количество вода.

3. Общият водомер в сградата - етажна собственост - е собственост на „ВиК“ оператора и той следи за изправността му. При съмнение в изправността на общия водомер от страна на потребителите, същите могат да заявят извършване на експертиза по реда на Закона за измерванията /чл. 34, ал. 3 от Наредба № 4/.

4. Изправността на вътрешната водопроводна инсталация след общия водомер е задължение на етажните собственици. В чл.11 от Наредба № 4,

5. В чл.35, ал.1 от Наредба № 4 е посочено, че показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб. м, т.е. в куб. м вода. Поради възникнали проблеми при отчитането, показанията на общите водомери и индивидуалните такива, от м. юни на 2015 год. дружеството отчита показанията в литри. Дружеството поетапно инсталирало общи водомери в сградите - етажна собственост. Обхватът му е цялата област С. 3. и [община] и в зависимост от финансовите възможности на дружеството общи водомери се инсталирали навсякъде, където били налице сгради - етажна собственост и е създадена техническа възможност за тяхното монтиране. Заявява, че приоритетно били започнали монтиране на общи водомери в кварталите с ново застроени жилищни блокове и изградена нова водопроводна мрежа, предполагаща минимални условия за повреди. Целта на дружеството в бъдеще била да монтира общи водомери на всички абонати. Считат, че не е налице ощетяване на абонатите на дружеството, както и дискриминация по признак „лично положение“. Отчитането на по-големи разлики между показанията на общия водомер и сбора от показанията на индивидуалните водомери в етажната собственост се дължало основно на състоянието на вътрешната водопроводна инсталация и добросъвестното отношение на всеки един от етажните собственици.

На 11.06.2018г. след проведени заседания е постановено оспореното решение на КЗД, което е връчено на жалбоподателя на 20.06.2018г. Жалбата срещу решението е подадена на 29.06.2018г.

С процесното решение на основание чл.64 вр. чл.65 и чл.66 от ЗЗДискр. е установено, че разпоредбите на чл.39, ал.2, т.3 и т.4 от Наредба №4 от 14 септември 2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи /обн., ДВ, бр. 88 от 2004г., изм., ДВ, бр. 93 от 2004г./, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, поставят в по-неблагоприятно положение живущите в Етажна собственост на [улица], [населено място], потребители на ВиК услуги, както и всички други потребители на услугата, обитаващи сгради в режим на етажна собственост, които имат по-висок размер на месечно потребление на питейна вода, отчетено от индивидуалните им водомери, спрямо потребителите на услугата, с по-нисък размер на месечно потребление, отчетено от индивидуалните им водомери, чрез привидно неутрална разпоредба, което представлява непряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 във вр. с чл.37 от Закона за защита от дискриминация.

С същото решение на основание чл. 76 от ЗЗДискр. се предписва на министъра на регионалното развитие и благоустройството да промени разпоредбите на чл.39, ал.2, т.3 и т.4 от Наредбата, които създават предпоставки за дискриминация, по смисъла на чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. и противоречат на принципа на равно третиране на потребителите на ВиК услуги, и създават условия за нарушение на чл.37 от ЗЗДискр., от ВиК операторите под формата на привидно неутрална разпоредба, чрез предлагане и калкулиране на услугата при по-неблагоприятни условия за потребителите с по-висок размер на месечно потребление на питейна вода в сравнение с потребителите с по-нисък размер на месечно потребление. Определен е 30-ет дневен срок, в който МРРБ да уведоми комисията за предприетите мерки във връзка с изпълнение на задължителните предписания.

КЗД с оспореното решение е приела, че [фирма] [населено място] не е допуснало дискриминация по отношение на живущите в Етажната собственост на [улица] по признак „лично положение“ и е оставила жалбата на К. Г., председател на управителния съвет на ЕС, в частта срещу [фирма] [населено място] без уважение, като недоказана. Решението в тези части не е оспорено.

От събраните доказателства се установява следната фактическа обстановка: Подателят на жалбата до КЗД – К.Г. е председател на Етажната собственост, находяща се на [улица] [населено място].

Доставката и отчитането на изразходваната вода за ЕС се осъществява от [фирма] [населено място]. През 2012г. [фирма] Ст.3. монтирало общ водомер на входа на етажната собственост, а отделните потребители в ЕС разполагали с индивидуални водомери. След поставяне на общия водомер се появили ежемесечни разлики между неговите показания и сбора от показанията на индивидуалните водомери. Причините за тази разлика не били установени.

Общи водомери не били монтирани на всички сгради в [населено място]. Монтирането се извършвало поетапно.

ПРАВНА СТРАНА

Монтирането на общи водомери в сгради ЕС е регламентирано с чл.30 от Наредба №4/2004г. на МРРБ, според която разпоредба изразходваната вода се отчита по водомера на водопроводното отклонение, а за сгради - етажна собственост - по общия водомер на водопроводното отклонение, като изразходваното количество вода се разпределя между потребителите в сграда - етажна собственост, въз основа на отчетите по индивидуалните им водомери по реда на тази наредба и в разпределението се включват всички разходи в общите части на сградата и загубите на вода в сградната водопроводна инсталация. Разликата между данните, отчетени от общия водомер в сгради ЕС и сбора от отчетените количества вода, преминали през индивидуалните водомери се разпределя пропорционално на изразходваните количества вода преминали през индивидуалните водомери / чл.39, ал.4, т.4 вр. с т.2 от Наредбата/.

Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Наличието на защитения признак „лично положение“ се установява с доказването на значим, съществен, обективен, присъщ на личността белег, който позволява да бъде прилаган еднакво и който отчита забраната за дискриминация. Непряка дискриминация е поставянето на лице или лица, носители на признак по чл.4, ал.1, или на лица, които, без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение, произтичащо от привидно неутрални

разпоредба, критерий или практика, освен ако разпоредбата, критерият или практиката са обективно оправдани с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими. Не се допуска отказ от предоставяне на стоки или услуги, както и предоставянето на стоки или услуги от по-ниско качество или при по-неблагоприятни условия, на основата на признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр./чл.37, ал.1 от ЗЗДискр./.

Правилен е изводът на КЗД, обективиран в оспореното решение, че с разпоредбата на чл.39, ал.4 от Наредбата услугата се предоставя при по-неблагоприятни условия, предвид разпределянето на разликата от отчетеното от общия водомер количество вода пропорционално на отчетените по индивидуалните водомери количества вода. Съгласно посочената разпоредба потребителите, които имат по-малко отчетено количество вода на индивидуалните си водомери за съответния период заплащат по-малко количество от водата, отчетена от общия водомер, а тези които имат повече отчетена вода на индивидуалните си водомери заплащат повече от общия водомер. Именно размерът на индивидуално потребеното количество вода от всеки един потребител на услугата е присъщия на личността белег /респ. признакът „лично положение“/ въз основа, на който е допуснато предоставяне на услугата питейно-битова вода при по-неблагоприятни условия за лицата, носители на признака „лично положение“. В производството пред КЗД МРРБ не е обосновало наличието на връзка на „разликата между данните“ по чл.39, ал.2, т.3 и ал.4, т.4 от Наредбата и обема на индивидуалното месечно потребление на всеки от абонатите в сградата, която да аргументира въвеждането на пропорционалния метод при разпределението количеството отчетена вода от общия водомер, след като по предоставените от К.Г. данни може да се направи предположение за наличие на дискриминация. Задължението за пълното насрещно доказване произтича от разпоредбата на чл.9 от ЗЗДискр., според която след като страната, която твърди, че е дискриминирана, представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен. В конкретния случай доказателства касаещи разпоредбата на чл.9 от ЗЗДискр. не са представени.

Страните не спорят, че в разликата между отчетите по общия и по индивидуалните водомери са включени „загубите на вода“ в сградната водопроводна инсталация и че тази разлика е само за сметка на потребителите на услугата. С оспореното решение е прието, че ако целта е поемането на финансовата тежест от загубите на вода да е за сметка на

потребителите, то трябва и средствата, предвидени за постигането на тази цел, да бъдат пропорционални и необходими. За да е мярката пропорционална следва целта, която се преследва да е значима и да не може да се постигне по друг начин, а само, чрез допускане на известно накърняване на равното третиране на различните субекти, което да не надхвърля необходимото. В случая МРРБ не е ангажирало доказателства, чрез които да обоснове връзката между „разликата“ и обема на индивидуалното месечно потребление при всеки отделен абонат, живущ в сградата, която да аргументира въвеждането на пропорционалния метод на разпределянето на загубите на вода. По тази причина не може да се направи извод, че пропорционалният метод е единствения начин или че този метод е съразмерен с целта и не надвишава необходимото за нейното постигане. Предвид изложеното налице е дискриминационна практика по отношение на заплащаното количество вода от установената разлика, съобразно индивидуално потребеното от потребителите с по-голямо индивидуално изразходвано количество вода в сравнение с потребителите с по-малко изразходвано количество, като някои от тях не заплащат никакво количество. Изложеното сочи, че с въведения от МРРБ с процесната Наредба начин на разпределение на загубите на вода в ЕС различните групи потребители не са равнопоставени, а разпоредбите на чл.39, ал.2, т.3 и 4 от Наредбата са дискриминационни по смисъла на чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. и противоречат на принципа на равното третиране на потребителите на „ВиК услуги“ и създават условия за нарушение на чл.37 от ЗЗДискр. от „ВиК“ операторите под формата на привидно неутрална разпоредба, чрез предлагане и калкулиране на услугата при по-неблагоприятни условия за потребителите с по-висок размер на месечно потребление в сравнение с потребителите с по-малък размер на месечно потребление. Предвид изложеното правилно КЗД с оспореното решение е дала препоръка за промяна на дискриминационните разпоредби.

Твърдението на настоящия жалбоподател, че с разпоредбата на чл.32, ал.9 от Наредбата е предвидена възможност управителят или председателят на Управителния съвет на етажната собственост или друг потребител, упълномощен от общото събрание на етажната собственост, с когото операторът сключва договор да прави разпределението на разход общо потребление не променя изводите на КЗД, тъй като с посочената разпоредба не се променя установения в чл.39, ал.2, т.3 и 4 от Наредбата начин на разпределение на „разликата“. Тъй като предмет на делото са разпоредби от Наредбата, касаещи разпределението на констатираната разлика между отчета на общия водомер и сумата от отчетените

индивидуалните водомери неоснователни са наведените в жалбата аргументи за Общите условия.

Необосновани са и аргументите на заинтересованата страна [фирма] [населено място], че в случай на промяна на начина на отчитане на „разликата“ ще бъде ограничен достъпа на „ВиК“ оператора до индивидуалните водомери и по този начин няма да се отчитат показанията им. Предписаната промяна е с цел равно третиране на потребителите на услугата и не е обвързана с преустановяване на достъпа на оператора до индивидуалните водомери.

Предвид изложеното решението в оспорената част е мотивирано и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния закон и в съответствие с целта на закона. В хода на производството не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Разноски не са претендирани и не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, **СЪДЪТ**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерство на регионалното развитие и благоустройството против Решение № 238/11.06.2018г. на Комисията за защита от дискриминация по преписка № 446/2015г., в частта, с която е прието, че разпоредбите на чл.39, ал.2, т.3 и 4 от Наредба №4 от 14.09.2004г., издадена от министъра на МРРБ поставят в по-неблагоприятно положение живущите в Етажна собственост на [улица], [населено място], потребители на ВиК услуги, както и всички други потребители на услугата, обитаващи сгради в режим на етажна собственост, които имат по-висок размер на месечно потребление на питейна вода, отчетено от индивидуалните им водомери, спрямо потребителите на услугата, с по-нисък размер на месечно потребление, отчетено от индивидуалните им водомери, чрез привидно неутрална разпоредба, което представлява непряка дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 във вр. с чл.37 от Закона за защита от дискриминация и в частта, с която, на основание чл.76 от ЗЗДискр. се предписва на министъра на регионалното развитие и благоустройството да промени разпоредбата на чл.39, ал.2, т.3 и т.4 от Наредбата, която създава предпоставки за дискриминация, по смисъла на чл.4, ал.3 от ЗЗДискр. и противоречи на принципа на равно третиране на потребителите на ВиК услуги, и създава условия за нарушение на чл.37 на ЗЗДискр., от ВиК операторите под формата на привидно неутрална разпоредба, чрез

предлагане и калкулиране на услугата при по-неблагоприятни условия за потребителите с по-висок размер на месечно потребление на питейна вода в сравнение с потребителите с по-нисък размер на месечно потребление.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: